

SOLTORP

- en bit i Guds stora pussel

Inledning

Avsikten med denna historik är att redogöra för hur Soltorp kom till Fria Missionsförbundets (FMF) användning och om hur den bibelskola föddes, som kom att heta Lärjungaskolan.

Gården Soltorp i Veckjärvi, i dåvarande Borgå lk, inköptes av (FMF) för Lärjungaskolan. Lärjungaskolan föddes alltså innan Soltorp fanns med i bilden.

Soltorp och Lärjungaskolan kom att bli två viktiga komponenter i FMF:s arbete i många år. Och de båda hörde ihop.

Det kan tyckas vara för många detaljer som blir omnämnda. Det kan vara sant. Men det finns många många flera detaljer som skulle kunna nämnas, som också skulle höra till helheten. Jag tror ändå att de viktigaste bitarna i detta pussel finns med i den här historiken även om den inte redogör för all verksamhet på Soltorp i 39 år och inte heller allt om Lärjungaskolan.

Många fler namn skulle också kunna nämnas, personer som varit engagerade i tillblivelseprocessen av Lärjungaskolan och Soltorp. Allt detta är Guds gärningar, men som Bertel Österlund sade vid något tillfälle; Gud arbetar genom människor. Han kallar på människor, han talar till människor, han utrustar och gör så att var och en får vara en bit i Guds stora pussel.

Olof Göthelid

LÄRJUNGASKOLAN

Det började i Yttermark...

Midvinterveckan 1974-75! Nittio ungdomar i varierande ålder! I flera år hade deltagarantalet rört sig kring 20-30 men i Borgå 1973-74 skedde en vändning där var ca 50 med. Och nu 90 i Yttermark!

”Vad ska ni göra med alla dessa ungdomar” frågade veckans gästtalare, Gunnar Andersson från Sverige. Frågan var ett frö med livskraft som fortsatte att engagera, inte endast mig utan också andra.

Någon gång i början av januari ringde en av veckans deltagare och ställde frågan om vi ska starta en bibelskola. Jag svarade JA! Jag visste inget om den, bara detta att Gunnars fråga fanns kvar!

Men svar skulle komma!

... och fortsatte på Viking Line...

Kvällen 16 januari, alltså fortfarande 1975, steg jag i Åbo ombord på Sverigebåten. Blivande missionär Sven-Olof Skagersten skulle stiga på i Mariehamn. Vi skulle bl.a. göra ett besök på Teologiska Seminariet på Lidingö och med rektor Olle Engström samtala om Skagerstens eventuella deltagande i studier, t.ex. ettårig bibellinje eller vad som fanns.

Men natten ändrade på planerna. Under någon timme, eller flera, det fanns ingen tidsbestämning, hade jag i en drömsyn fått det mesta jag behövde få veta för en kommande bibelskola. Inget namn och ingen plats. Men innehållet, upplägget, inriktningen, lärare, ekonomi, mm.

En omskakande sjöresa, Jag har haft många resor över Ålands hav i 47 år, men då de varit omskakande har det berott på hårt väder. Nu var det annat. Ännu, nästan 39 år senare, kan jag i mitt inre känna av intensiteten och värmen, på samma gång det mycket verkliga men ändå överkliga. Jag visste att i början av september skulle bibelskolan starta och den skulle vara tre månader. En ansvarig lärare och många pastorer och andra skulle undervisa veckovis. Drygt ett år tidigare hade vi börjat praktisera ”offerglädjens stund” –

frivillig avgift utifrån tro och tillgångar – det skulle också vara bibelskolans ekonomiska linje.

Jag minns inte hur mycket Sven-Olof och jag pratade om nattens upplevelse. Men med tanke på min ohämmade spontanitet var det sannolikt dagens samtalsämne. Från samtalet hos Olle Engström minns jag, med klar tydlighet, några sentenser: Vi ska starta en bibelskola i Finland i höst –men ska ni ha egen bibelskola ska väl Skagerstens gå på den –ja, det är klart, men det visste vi inte igår.

... och i Vasa och i Helsingfors

Sista helgen i januari hölls gemenskapshögtiden för Österbotten i Missionskyrkan i Vasa. Gunnar Andersson hade efter Midvinterveckan besökt församlingar och skulle nu vara gästtalare i Vasa.

Före högtiden hade Gunnar Andersson, Per-Olof Holtti, pastor i Missionskyrkan i Vasa, och jag ett samtal. Jag ville berätta om min ”båtupplevelse” och av minst två personer få den bekräftad, eller tvärtom. Jag berättade, och Gunnar som i Midvinterveckan sått fröet om en bibelskola, kunde bekräfta ”så ska ni göra”. Var det Gunnar som Gud först gett den här visionen som sedan ”överflyttades” till mig? Sannolikt var det så! Hur som helst – vi var två pusselbitar som Gud använde i den här processen.

Jag hade fått en tanke att i söndagens eftermiddagsmöte berätta om Lärjungaskolan, som den kommit att kallas, i varje fall som ”arbetsnamn”. Jag gjorde så.

Det blev ett av de mäktigaste möten jag upplevt där Guds Ande var mycket verksam. I en bön- och samtalsdel i mötet gavs flera förslag var Lärjungaskolan skulle kunna hållas. Också andra förslag framfördes, om skolans innehåll, upplägg mm. En ung blivande pastor som för första gången var i Finland, frågade mig var Borgå finns. Han sade att det hade ropat ”Borgå, Borgå” i hans inre och att han hade sett en bro från Borgå till Ryssland som var befolkad i båda riktningarna.

Mötesledaren föreslog att kollekt skulle upptas för Lärjungaskolan, som ännu fanns endast i bön, tanke och känsla, även om konturerna växte fram mer och mer. Allt folket i den fullsatta kyrkan gav en rejäl gåva. I det efterföljande bönetillfället fylldes kyrkans fond, mest av ungdomar, och fem av dem anmälde sig till Lärjungaskolan. Och de kom när det blev dags!

Dagen efter högtiden i Vasa började pastorernas bönedagar i Andreaskyrkan i Helsingfors. Där berättade jag igen om Lärjungaskolan. Många visste ju. Men inte Olle Eriksson, pastor i Missionskyrkan i Mariehamn, som kommit till bönedagarna. När han fått höra om Lärjungaskolan föll han ihop på sin stol, överväldigad av gråt, och berättade sedan att han länge längtat efter att få undervisa i sådan skola. När han kom hem till församlingen i Mariehamn begärde han tre månaders tjänstledighet under hösten.

Två veckor senare fick jag tips om en lämplig husmor, Christina Eriksson från Dalsbruk, som då hade tjänst på Norska Missionsförbundets teologiska skola i Oslo. Jag skrev till henne om Lärjungaskolan men att vi ännu inte visste var den skulle hållas. I samma skede som hon fick brevet skulle hon svara ja eller nej om fortsättning i den tjänst hon hade. Hon svarade ja till Lärjungaskolan.

Nu fanns riktlinjer för skolan, ansvarig lärare, elever, husmor. Och därtill mycken bön och förväntan i församlingarna om vad som skulle hända. Naturligtvis var styrelsen informerad, både genom de offentliga samlingarna och i samtal och överläggningar.

Ett ”ledord” för Lärjungaskolan var Apostlagärningarna 19:9 om aposteln Paulus lärjungaskola i Tyrannus lärosal i Efesus.

Soltorp hyrdes och planeringen för Lärjungaskolan fortsatte under våren och sommaren. Alla nödvändiga kontakter togs med lärare och med församlingar för elevernas besök under praktikveckorna och läroplanen uppgjordes.

Lördag 6 september 1975 kl.18.00 startade Lärjungaskolans första kurs och den offentliga invigningshögtiden hölls söndag 7 september kl.17.00.

I samlingsalen på Soltorp trängdes ca 100 personer plus de 24 elever som var närvarande. Ytterligare tre kom senare, de som inte kunde närvara hela hösten.

Här några ord från Bertel Österlunds referat i Evangeliskt Vittnesbörd, som Missionsförbundets tidning hette då, 1 oktober:

Det var med glädje vi sett fram emot den här högtiden.

Olof Göthelid ledde och i sitt välkomsttal riktade han sig särskilt till gårdens ägare Anna Öhman, som i många år levat och verkat på Soltorp under tecknet av ett löfte från Gud att ”hans ögon aldrig skulle vika från denna plats.”

Eleverna presenterades, intervjuades och sjöng, Olle Eriksson predikade, bön hölls för lärare, elever, husmor och Soltorp. Referatet slutade med ”högtiden var en god början på Lärjungaskolan. Vi tror att fortsättningen också ska skall bli bra”.

På annan plats i samma tidning skrev Olof Göthelid att i offerglädjens stund i högtiden kom 7.543,10 FIM och i Lärjungaskolans första offerglädjens stund hade getts 2.626 FIM.

Tro, optimism och framåtanda präglade den första tiden och fortsatte under hösten. Och även senare, trots att vardagens mångahanda ofta också präglade denna del av Guds plantering i världen. Som alltid!

Skolan innebar inte enbart teoretisk undervisning. Det var också fråga om praktiskt arbete, ute och inne, för att allt skulle hållas i skick på Soltorp. Alla elever fick hjälpa till i köket och med mångt och mycket annat. Bön och gemenskap var också väsentliga delar, relationsbyggande och personlig utveckling ingick i allt.

Rubrikerna på svaren i en intervjurunda bland eleverna för Evangeliskt Vittnesbörd säger något om Lärjungaskolans innehåll och betydelse

JAG LÄNGTADE EFTER ETT FUNGERANDE ANDAKTSLIV
EN ENDA STOR FAMILJ
LÄRJUNGASKAP ÄR ATT VILJA
JAG HAR FÅTT LÄRA MIG ATT FÖRLÅTA
MOTSVARAT ETT BEHOV
ETT TRÄNINGSPROGRAM
SOLTORP MITT HEM
MED JESUS FÖR VÄRLDEN
FÖRVALTARE AV GUDS GÅVOR

Deltagarantalet i Lärjungaskolan varierade från år till år, men så många som första året blev det inte senare. Några år blev den ”ettårig” då det fanns deltagare som ville fortsätta också efter nyår. Förutom undervisning innebar den tiden bl.a. olika uppgifter i församlingar. Lärjungaskolan pågick i ca 20 år. Olle Eriksson var ansvarig lärare t.o.m. 1992 med undantag för något år då Bjarne Rönnqvist vikarierade. Bibelskola på Soltorp fortsatte i flera år, bl.a. gemensamt med Pingströrelsens bibelskola och med att Ungdom Med Uppgift (UMU) hyrde Soltorp för sin bibelskola flera gånger, både med längre och kortare kurser.

Lärjungaskolan på Soltorp var först i Norden med lärjungaskola, men kom sedan att följas av många.

Två elever i första årets kurs, Lisbeth och Krister Gunnarsson, var missionärskandidater för Ecuador. Med modell från Soltorp ”planterade” Krister Lärjungaskolan i Ecuador år 2004 med namnet Apostlagärningarna 29 (Apg 29). Sedan dess har den hållits i Ecuador (7), Sverige (1), Chile (3), Spanien (1), Kongo Brazzaville (2), Kongo Kinshasa (1), Indien (3), Finland/Estland (1), Mexico (1), Ryssland (1). År 2014 hålls den igen i Indien, Kongo Kinshasa och i Mexico. Siffror inom parentes anger antalet gånger Apg. 29 hållits.

SOLTORP

Ur Evangeliskt Vittnesbörd 1 oktober 1975:

Missionsstyrelsen hade sitt höstsammanträde den 13 september i Borgå. Det var med anledning av beslut om Soltorp som sammanträdet var förlagt till Borgå.

Det stora beslutet denna gång var att Soltorp skall köpas. Beslutet var enhälligt och fattat i tro att det är Guds gåva till oss, Det är tre synpunkter som ligger till grund för detta beslut. Det sätt på vilket det har kommit till oss och så detta att det passar så bra för de ändamål som det ska användas till. Både med tanke på Lärjungaskolan och med tanke på lägergård. Den tredje motiveringen är priset. Anna Öhman har varit bjuden mycket mera av andra men då gården skall användas för sådana här ändamål så ger hon den för det priset. Under sammanträdet gjordes också beräkningar av priset och det visade sig vara billigt.

Detta citat speglar atmosfären under det beslutande mötet. Jag kan ännu för min inre syn se byggmästare Nils-Erik Björklund från Närpes gå med papper och penna och måttband i byggnaderna och på tomten och göra beräkningar. När han kom från sin vandring sa han ”Vi köper Soltorp”. Alla var med på det och ordförande Bertel Österlund som hade varit med i processen från början var mycket övertygad om att det var det rätta beslutet. Hur finansieringen skulle gå till visste ingen av oss men styrelsen menade att det är ett trossteg och står Gud bakom det hela, vilket man var övertygad om, skulle finansieringen ordna sig.

Det var mycket som hade hänt under vintern, våren och sommaren 1975 innan detta beslut kunde tas den 13 september.

Gemenskapshögtid igen

Gemenskapshögtiden för församlingarna i södra Finland hölls i Borgå 1-2 mars 1975. I söndagseftermiddagens möte informerades om Lärjungaskolan, även om det mesta av det som pågått kring den

hade hunnit bli känt. Jag minns att jag sade att det är troligt att den kan bli i Borgåtrakten. Till detta hörde det som sagts om Borgå i gemenskapshögtiden i Vasa.

Under den bönestund som hölls för detta kom Christer Boije från Illby, Borgå, fram till mig i predikstolen och sa att det finns en gård utanför Borgå som är till salu. Efter högtiden sa jag till Christer att han redan samma dag skulle ta kontakt med ägaren till den omtalade gården och att vi eventuellt skulle kunna komma på besök samma kväll.

Så blev det. Min hustru Gun-Britt, Christer och jag for till Soltorp på kvällen. Vi var välkomna, inte bara så där i allmänhet fick vi sedan veta, utan vårt besök var väntat, fast ingen vetat om det, varken mottagare eller besökare! Och vi kände ju inte varandra heller, hade aldrig träffats.

Ägaren Anna Öhman var troende och mycket hängiven Jesus i sin tro. Nu visade hon oss runt på Soltorp och berättade om gården som hon använde som pensionat, mest för arbetare från andra orter som behövde veckoboende. Vi kunde konstatera att utifrån den där snabbtitten på byggnader och utrymmen kunde det vara passande för Lärjungaskolan. Soltorp hade dessutom något år tidigare varit uthyrt till en luthersk organisations bibelskola. En del material fanns kvar från den tiden.

Vi fick veta varför vi var väntade. Anna återgav dagens händelser och vårt kommande var en för henne mycket viktig pusselbit.

Anna var ungefär 70 år och visste att hon inte kunde fortsätta med sin verksamhet på Soltorp. Därför hade hon haft gården till försäljning ett par år. Hon hade en mäklare som skötte den eventuella försäljningen. Denna dag, söndag 2 mars 1975, kom han och en busslast ungdomar från Helsingfors.

Av hennes berättelse har vi sedan kommit till att det kunde vara Moon-familjen från Sydkorea som de representerade, en nyandlig rörelse

med ockulta inslag som det brukar vara i de österländska religiösa rörelserna. Anna sade att hon kände i sitt hjärta att detta var fel, Soltorp skulle inte användas för något annat än kristna ändamål. Hon hade fått ett löfte att Guds ögon aldrig ska vika från denna plats. Hon sade att hon kunde inte acceptera försäljning till dem. Deras besök skedde på exakt samma tid som då vi i Missionskyrkan i Borgå bad om en plats för Lärjungaskolan.

Hon berättade för oss på kvällen att när gruppen från Helsingfors hade åkt gick hon in på sitt rum på Soltorp. Just då ringde telefonen och Anna tänkte ”det är Gud som ringer”. Det var Christer Boije. Men han ringde ju i Guds ärenden. Anna menade att detta var en bekräftelse på att hennes beslut en halvtimme tidigare var rätt.

Till sist den kvällen beslutade vi att återkomma nästa dag för att samtala vidare.

När vi kom hem informerade jag Betel Österlund, pastor i Missionskyrkan i Borgå och ordförande i Missionsförbundets styrelse, om kvällens händelser och att vi skulle komma tillbaka till Soltorp nästa dag och att jag ville att han och hans hustru Hjördis skulle vara med.

”Nu kommer han”

Dagen efter var vi alltså åter på Soltorp. Då berättade Anna om en profetisk hälsning hon hade fått av en trossyster per telefon ett år tidigare. Den gick ut på att ”en dag kommer det en man som begär att få använda din gård”. Vid vårt besök kvällen före när vi kom och hon såg mig hade hon upplevt ”nu kommer han”. Hon berättade vidare att hon sett på alla män som kommit dit men först nu visste hon att det var rätt. Fast vi inte kände varandra och inte setts förrän den här kvällen.

Jag kan inte förklara hur jag kände mig när vi placerades in i detta profetiska skeende, men jag kan ännu känna rysningen efter ryggraden när hon sade de här orden.

Det var ju meningen att Soltorp skulle säljas men Anna gick med på vårt förslag att FMF skulle hyra Soltorp ett år. I hyreskontraktet som skulle uppgöras den veckan skulle det stå att FMF skulle vara första

köpare och om det skulle bli så, skulle köpesumman vara 150.000 FIM, istället för 250.000 hon var bjuden på söndagen. Annas släktingar tyckte att hon sålde för billigt så vi höjde summan till 180.000.

Denna dramatiska vecka slutade med att hyreskontrakt skrevs fredagen den 8 mars. Anna hade inbjudit mäklaren till detta och när det i hyreskontraktet stod att FMF skulle vara första köpare och att summan var så mycket lägre än det som bjöds på söndagen spände han sina ögon i Anna och frågade om hon menar allvar med detta. När hon svarade ja bevittnade han kontraktet. Sedan erlade Anna till honom den summa som han skulle ha fått om det blivit köp med den spekulant han skaffade. Anna ville att allt skulle ha rättfärdighetens och ljusets prägel.

Våren och sommaren innebar att många praktiska åtgärder måste genomföras på Soltorp, både inomhus och ute inför Lärjungaskolans start. Möbler, utrustning mm skulle inköpas.

Lärjungaskolan började 6 september och avslutade sin första höst 6 december. Det blev tre månader som det från början sades att det skulle vara.

Boendetrymmena var begränsade, bl.a. med tanke på att andra våningen i logementsbyggnaden Arken var uthyrd till elever på yrkesskolan i Monnby. Det gick det också - alla elever och andra fick plats.

Men en stor fråga fanns kvar – hur skulle den kommande finansieringen lösas. Anna Öhman meddelade att hon gärna ville få försäljningen gjord eftersom hon skulle köpa lägenhet i Borgå.

Finansieringsunder

I november 1975 hölls FMF:s pastorsmöte på Soltorp. På något underligt sätt fick vi plats med detta också. I det mötet var finansieringen av köpet av Soltorp en stor fråga i bön och samtal. Gunnar Andersson var den veckan lärare på Lärjungaskolan och

deltog därmed också i pastorsmötet när han kunde. Än en gång fick han fälla ett avgörande yttrande när han frågade ”finns det inget som ni kan sälja?” Mitt svar var ”jo, det gör det men det är bundet”. Det gällde ett testamente i Närpes. Detta blev orsak till en bön- och fastedag i Missionshuset i Övermark. Jag tror vi var fem personer som bad om att detta testamente skulle kunna användas. Redan samma eftermiddag fick vi veta, ”testamentets medel kan användas”. Förutom kontanta medel bestod testamentet av skogs- och jordbruksmark och en tomt med testatorns bostadshus, modell äldre.

Annonsering om försäljning av jord, skog och hus ledde till snabbt resultat. Efter några veckor hade olika köpare gett bud som antogs och summan var 150.500 FIM, alltså nästan samma summa än den som först satts för vårt köp av Soltorp.

I mars det året, alltså 1975, ringde en person till mig och frågade om vi ska köpa Soltorp. Jag svarade att det tror och hoppas jag verkligen. ”Jag ger 10.000” var kommentaren. Köpebrevet skrevs den 10 december 1975 och kvällen före fick jag dessa 10.000 kontant i handen så de utgjorde handpenningen för köpet. Testamentsmedlen kunde ges några veckor senare när alla handlingar var gjorda. Nu fattades 20.000. Några veckor in på det nya året besökte jag en församling för att predika. Jag berättade också om finansieringen av Soltorp. En kvinna i gudstjänsten meddelade att ”jag har en högräntedeposition som snart utfaller. Du får den till Soltorp”. Depositionen gav ca 10.000, nu fattades bara 10.000, som vi sedan ganska snart kunde erlægga till Anna Öhman.

Ett annat ekonomiskt under hände ungefär ett år senare. I Lärjungaskolans avslutning i december 1976 ville en broder ha ett samtal med Olle Eriksson. Han hade under hösten varit andligt och mentalt nedgången och behövde upprättelse och förnyelse. Och fick det! Han åkte hem från Soltorp annorlunda än han var när han kom dit. Under detta år hade vi byggt om köket på Soltorp och därmed fått förnya de elektriska ledningarna och annat som hörde till det. Ingen faktura hade kommit. Av en händelse träffade jag chefen på elfirman

och han sa att de har ju inte sänt räkning till Soltorp. Det höll jag med om och menade att det är inte så bråttom. Räkningen kom dagarna före jul till FMF:s expedition, som då ännu skötte om Soltorps ekonomiska hantering. Expeditionsföreståndarinnan blev ganska förskräckt för summan, igen ca 10.000! Jag rådde henne att lägga pappret i skrivbordslådan, så firar vi jul och så får vi se vad som händer! Utan att veta något. Strax efter nyår fick jag besök av denne broder som haft samtalet med Olle Eriksson två-tre veckor tidigare. Han hade frågat en annan som visste om Soltorps behov om det fanns något aktuellt och fick svar att det finns en obetald räkning för elinstallationer på 10.000. Nu sökte han upp mig och gav mig den summan med orden ”jag har varit så nere under hösten att jag inte kunnat ge detta tidigare”. Guds förunderliga gärningar igen! Fakturan var sen därför att han som skulle betala den behövde bli upprättad andligt och mentalt innan den kunde betalas!

Verksamhet

Soltorp har förutom Lärjungaskolan använts för många olika samlingar under årens lopp. Där kan nämnas församlings- och gemenskapsdagar från olika samfund, t.ex. hade Borgå stift samling för kyrkoherdar där en gång, alpha-weekender, barn- och ungdomssamlingar och läger, pastorsmöten, bönedagar, bön- och förbönsweekender, retreatar, arbetsveckor, måndag, kvinnodagar, bröllopfester, minnesstund efter begravningstjänst. Många talare har under årens lopp varit anlitade, t.ex. Per Wallendorf, Sven Reichman, Erik Ewalds, Ralf Salo, Rune Månsson, Olle Rosenqvist.

Midvinterveckan hölls där en gång (med tilläggslogi i Borgå), bed and breakfast och annan turistverksamhet. En del av detta har arrangerats av församlingar.

Därtill har mycken uthyrning skett till korttidsboende för enskilda och grupper bl.a. från Sverige, ibland stora grupper med 30-60 deltagare. I slutet av 1980-talet var Soltorp några dagars mellanstation för judar på väg från Ryssland till Israel. Många amerikanska missionärsfamiljer som arbetat i St Petersburg har bott på Soltorp, längre eller kortare tid, då de måste komma ut ur Ryssland för att förnya visum,

eller för att föda barn i Helsingfors, eller för att ha semester. Det som uttalades i Missionskyrkan i Vasa 26 januari 1975 har funnits med under hela Soltorps tid.

Gud använder människor

Människor har alltid varit Guds arbetsredskap. Genom hela den heliga historien syns detta. Och det gäller också Soltorp och Lärjungaskolan, tillkomsten av dessa och användningen.

Under nästan hela tiden har det på Soltorp funnits en ledningsgrupp, direktion har den ibland kallats. Den har bestått av 4-6 personer som lett arbetet, planerat mm.

En bönegrupp har också funnits och varit aktiv. Under ett antal år i början, på 1970-talet och in på 1980-talet fanns därtill två böneringar. Den inre böneringen bestod av människor som inte bodde så långt från Soltorp och som kunde mötas ganska ofta. Den yttre böneringen bestod av bedjare som fanns längre ifrån, egentligen från hela Nyland och de möttes mera sällan men hade kontakt med varandra om böneämnen och bönesvar. Alla dessa bönefunktioner hade en stor betydelse för Soltorp, Lärjungaskolan och allt som där skedde.

Alla offerare måste också nämnas. Guds ekonomiska hantlangare – vad skulle Guds Rike på jorden vara utan dem?

Och alla talkoarbetare, mest i den första tiden, har gjort oerhörda insatser. Vid ombyggnaden av köket och alla de ytterligare förbättringar som gjordes 1976 var många talkoarbetare aktiva. Likaså när tillbyggnaden av ny entre, hall, trappa och allrummet 1977 genomfördes var många med. T.ex. ett gäng snickare och murare m.fl. från Vasa-regionen som själva betalade sina resor, snickeri- och murningsmaterial och därtill hade en offerglädjens stund till förmån för Soltorp innan de åkte hem!!

När det gäller personer, förutom de som tidigare nämnts och som varit direkt knutna till Soltorp, är det först Olle Eriksson som måste nämnas. Familjen Olle, Elsie och Dan Eriksson bodde i Borgå 1977-2011, därav 10 år på Soltorp.

Olle har inte enbart varit lärare utan vaktmästare, takläggare, gräsklippare, fastighetsskötare, snöskottare mm. Hur många timmar han har stått på huvudet i pannrummet är det ingen som vet, plus allt annat som reparerats, målats och gjorts i ordning mm mm. Förutom tjänsten på Soltorp har Olle i olika perioder varit pastor i Missionskyrkan i Borgå och ”resepredikant”.

Anställda som husmor: Christina Eriksson 1975-1981, Elsie Eriksson 1981-1984, Seidi Hydén 1984-1990 och Stina Virtanen 1991-1998. Medarbetare i kök, hushåll mm kan nämnas Britt Marander, Anita Wetterbro mm. Dessutom fanns Elsie Eriksson tillhanda den tid familjen bodde på Soltorp.

Andra som kan nämnas är Siv Ekman lärare, Riitta Tähkäpää allt-i allo, och efter giftermål med Kalle Tähkäpää fungerade de tillsammans i många praktiska uppgifter och Stefan Wetterbro som tagit ansvar på många sätt.

SOLTORP rf

Efter att Lärjungaskolan och andra bibelskolor upphört blev frågan om försäljning av Soltorp aktuell i början av 2000-talet. År 2002 var Soltorp till salu, men det blev ingen försäljning. Det stämde med en upplevelse jag hade i april det året om att Soltorp ska inte säljas. Senare hade Kalle Tähkäpää en upplevelse om Soltorp där profeten Haggais profetia i Gamla Testamentet starkt betonades, bl.a. om Soltorp som en plats för frid. Det fanns alltså indikationer för en fortsättning.

År 2003 fanns ett förslag i samfundsstyrelsen att Soltorp kunde överlåtas till den grupp som skötte om Soltorp, både verksamhet och allt annat. Det blev inte så. Föreningen Soltorp rf bildades och arrenderade Soltorp av FMF. Föreningen bildades 12 november 2004 och 6 april 2005 godkändes den av Föreningsregistret. Den har haft ca 20 medlemmar. Första styrelsen bestod av Olof Göthelid ordförande, Olle Eriksson vice ordförande, Stina Virtanen kassör, Robert Gull sekreterare och Kalle Tähkäpää. Några förändringar har gjorts under årens lopp. Under föreningens två sista verksamhetsår bestod styrelsen av Olof Göthelid ordförande, William Roberts vice ordförande, Stina Virtanen kassör, Christina Nymalm sekreterare och Johanna Rintala.

Verksamheten har pågått ungefär som tidigare med arrangemang som föreningen ordnat och sådant som församlingar och föreningar arrangerat. Korttidsboendet har ökat, men nu mest genom att antalet ryssar ökat markant. Det sista året var verksamhetsmässigt det bästa och därmed också det bästa året ekonomiskt.

Under hösten 2013 hölls en helgbibelskola – tre weekender. Antalet deltagare var ca 30, många av dem deltog i alla tre helgerna och andra i en eller två. Ingmar Rönn var ansvarig lärare och Olof Göthelid var medlärare. Genom den här bibelskolan, om än i liten omfattning, tillsammans med uthyrningen till många från Ryssland har Soltorp haft den användning som uttalades nästan 40 år tidigare.

Under föreningens tid har några större åtgärder genomförts vad gäller Soltorps byggnader. En ombyggnad av bostaden i huvudbyggnaden gjordes, som vi inte hade ekonomi. Vi gjorde i förväg en trosloffesofferinsamling bland medlemmarna i Soltorp rf. Enligt löftena skulle den inbringa 10.200 euro, vilket den också gjorde. När allt var färdigt och alla fakturor betalats visade det sig att kostnaderna var 10.200 euro!! Men denna låga summa hade mycket att göra med betydande talkoinsatser av medlemmar i Porvoon Hellunaiseurakunta, Olle Eriksson och Osmo Pakarinen. Taket på Arken har fått ny plåt. Också det till låga kostnader tack vare talkoinsatser. Förutom övrigt löpande underhåll har Arkens balkonger förnyats, nya stuprännor satts upp, mm mm.

Föreningens ekonomi har förutom intäkter av uthyrning baserat sig på månadsinsamlingen ”jag en soltorpare”, bönegruppen som i regel samlats varannan eller var tredje vecka har haft offerglädjens stund och därtill har många övriga offergåvor kommit. Mest p.g.a. att föreningen inte haft några anställda har ekonomin kunnat hållas i skick, även om flera krisperioder funnits.

Som värdfolk och vaktmästare fungerade först Riitta och Kalle Tähkäpää och sedan i sex år Saara och Osmo Pakarinen och de sista två åren Stina Virtanen. Stina Virtanen har också fungerat som husmor.

SUMMERING

Att på ett kortfattat och begripligt sätt summera 39 års upplevelser är inte lätt. Det finns både glädjeämnen och härliga minnen, men också minnen av annat slag, mödor och bekymmer. Men – det positiva överväger. Mycket!

Eftersom jag varit inblandad i nästan allt som hänt på Soltorp kan en sådan här historik få en alltför positiv prägel när jag skriver den. Läsare kan undra om så mycket har gått så lätt. Nej, allt har inte gått lätt. Naturligtvis inte! Vad på jorden är till alla delar fullkomligt?

Hur glasklar en vision, ett skeende, än är i Guds hjärta kan den bli annorlunda när den ska transponeras genom människor och in i mänskliga förhållanden. Gud är Gud och vi är människor! Det vet Gud och han vill hjälpa oss för att rätta till det vi uppfattat fel.

Ibland tycker vi att Gud kommer så sent. Vi får vänta så länge för att få veta vad han vill! Men Gud är exakt. Det finns så många berättelser i Guds Ord om detta, hur alla bitar i Guds planering, pussel, faller på plats. Och det finns även i vår erfarenhet.

Jag överväldigas av detta när jag blickar tillbaka på händelserna med Lärjungaskolan och Soltorp. Gud handlar planenligt. ”Soltorp väntade på oss” sa någon den första tiden.

Det är alltid spännande att gå i Guds plan. Där finns överraskningar, vi upplever som goda, men också sådana som kan vara svåra att genomleva och rätt behandla. Inte visste vi vad Lärjungaskolan och Soltorp skulle innebära för oss. Men Guds löfte till Anna Öhman att hans ögon aldrig ska vika från denna plats har gällt hela tiden. Och detta löfte står kvar, det gäller för alltid!

När vi ser i backspegeln vill jag säga ”tack Gud att vi fick vara med om detta och få vara en pusselbit i Guds stora världsplan, i Guds Rike som spänner över hela jorden.

Fröet som såddes 1975 är idag en del av Apostlagärningarnas fortsättning!

Olof Göthelid

HERRENS STORHET, GODHET OCH RÄTTFÄRDIGHET

Jag vill upphöja dig, min Gud, du konung, och lova ditt namn, alltid och för evigt.

Jag vill dagligen lova dig och prisa ditt namn alltid och för evigt.

Stor är Herren och högt prisad, hans storhet är outrannsaktlig.

Ett släkte prisar för ett annat dina verk och förkunnar dina väldiga gärningar.

Ditt majestäts härlighet och ära vill jag begrunda och dina underbara verk.

Om dina väldiga gärningars makt skall man tala, och din storhet skall jag förkunna.

Man skall utbreda ryktet om din stora godhet och jubla över din rättfärdighet.

Nådig och barmhärtig är Herren, sen till vrede och stor i nåd.

Herren är god mot alla och förbarmar sig över alla sina verk.

Herre, alla dina verk skall tacka dig och dina fromma skall lova dig.

De skall tala om ditt rikets ära och förkunna din makt.

De skall kungöra för människors barn dina mäktiga gärningar och ditt rikets ära och härlighet.

Ditt rike är ett rike för alla evigheter, ditt herravälde varar från släkte till släkte.

Herren är trofast i allt han säger och kärleksfull i allt han gör.

Herren uppehåller dem som är på väg att falla, han reser upp alla nerböjda.

Allas ögon väntar på dig, och du ger dem deras mat i rätt tid.

Du öppnar din hand och mättar allt levande med nåd.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar och nådig i allt han gör.

Herren är nära alla som åkallar honom, alla dem som åkallar honom i sanning.

Han gör vad de gudfruktiga begär, han hör deras rop och frälsar dem.

Herren bevarar alla dem som älskar honom, men alla ogudaktiga förgör han.

Min mun skall förkunna Herrens lov, och allt som lever skall lova hans heliga namn alltid och i evighet.

Psalm 145 i Psaltaren